

پری رو تاب مستوری ندارد

روزنامه‌نگار

مهرداد احمدی شیخانی

هنوز زمان زیادی از انتخابات ریاست‌جمهوری پارسال نگذشته و با وجودی که به قول مر حوم احمد شاملو، ما جامعه‌ای هستیم که حافظه تاریخی نداریم، ولی انصاف باید داد که یک‌سال‌ونیم آنقدر زمان درازی نیست که به این سرعت خاطره انتخابات پارسال را فراموش کنیم. یکی از خاطرات هنوز زنده پارسال، مناظرات انتخاباتی و ادعاهای عجیب و غریب کلندیداهاست، از صادرات یازده میلیارد دلار خیار و گوجه به روسیه تا آن ادعا که «من تا آخرش می‌مانم» و نماند. اما خب اینها ادعاهای بازندگان انتخابات است و هر چه هست؛ بازنده، آن هم از نوع بازنده‌ای که تازه بعد از ۳۰ سال متوجه شده که فرهنگ جامعه تغییر کرده و در هر کوی و برزن کافه راه افتاده و الان احساس خطر کرده و احتمالاً می‌خواهد یک طرح از نوع همان ذهنیتی که رفاه و خوشبختی مردم را در ایجاد محدودیت می‌بیند، برای محدود ساختن رونق کافی شاپ‌ها و از جنس همان صادرات یازده میلیارد دلاری به روسیه بدهد. اما بازنده که زدن ندارد، برویم سراغ جناب برنده.

جناب برنده ما که آقای پزشکيان باشد، همان طور که در مخالفت با احمد شاملو باید بگویم، يادمان هست که یک‌سال و نیم پیش در ایام انتخابات چه می‌گفت، مکرراً تاکید داشت که من خودم برنامه ندارم و آمده‌ام تا برنامه‌های مصوب قبلی را اجرا کنم و اگر مشکلی هست در عدم وجود برنامه نیست که برنامه داریم و باید همان را اجرا کرد. ما هم خوشحال و خندان، نه‌تنها از ایشان حمایت کردیم که عده‌ای کت و عده‌ای دیگر هر چیز تنشان بود درآوردند و به میدان آمدند تا مردم قهر کرده با صندوق را راضی کنند که به پای صندوق بیایندو ایشان را انتخاب کنند که بیشتر از ۳۹ درصد واجدان شرایط رای دادن نیامدند و انتخابات به مر حله دوم رسید و ما وحشت کردیم که با خدا، اگر همت نکنیم و نایب‌یم و مردم را هم نیاوریم، یک‌مصبیبتی بر سرمان خراب می‌شود که مصیبت معجزه هزاره سوم پیش پایش لنگ می‌اندازد و آدمیم خوشبختانه طرح‌های محدودسازی از نوع اعلام خطر کافه‌ها، و صاحب این آژیر خطر، رئیس‌جمهور نشد و کلندیدای ما به پاس‌تور رفت. اما به پاس‌تور رفتن تازه اول کار بود. همان موقع من هم مثل بسیاری دیگر از هواداران پای کار ایشان که برایمان

فقط چند کت و پیراهن جر خورده مانده بود، به ایشان پیشنهاد کردیم که همین اول کار به ملت یک گزارش بدهد که چه تحویل گرفته و با امکان و توانی که دارد، قرار است مر حله به مر حله چه چیزی به مردم تحویل دهد؟ که البته ایشان استنکاف کرد و گفت من کسی نیستم که پشت سر دیگران حرف بزنم و آمده‌ام که کار کنم.

خب بسیار هم عالی، ولی هر چه زمان گذشت، بر ایشان معلوم شد که نخیر، این توبیمیری از آن توبیمیری‌ها نیست و برای همین، جناب رئیس‌جمهور یواش یواش شروع کرد به عُز زدن و این عُز‌عُرها آنقدر تکرار شد، که شد تر جمع‌بند هر سخنرانی ایشان و آخر به آنجا رسید که گفت من نمی‌توانم، شما اگر می‌توانید بیایید انجام دهید که البته هرکس هم آمد، به کارش نگرفتند. احتمالاً وقتی اطرافیان رئیس‌جمهور به ایشان گفتند این که نمی‌شود، شما آمدی کار انجام دهی، نمی‌شود که هنوز یک‌سال نشده بگویي من نمی‌توانم، هر کس می‌تواند بیاید انجام دهد و شاید برای همین بود که جناب پزشکيان در سفر استانی و سخنرانی اخیرش از وضعیتی که تحویل گرفته، گفته است «آیا بی‌آبی را ما آورده بودیم؟ مشکل آب، مشکل برق، مشکل گاز، مشکل پول، مشکل تورم، مشکل خارجی، تازه اتفاق افتاده بود که گفتید چی شد؟...» و کلی گله و شکایت و البته اینکه کلی هم کار کرده‌اند. خب جناب پزشکيان عزیز؛ ما که همان اول گفتیم بیا یک گزارش دقیق و کارشناسی به مردم بده که چه چیزی تحویل گرفته‌ای تا مردم متوجه شوند که اصلاً برای همین خرابی‌هاست که بعد از فقط سه سال سپردن کار به جماعتی که فقط در یک قلم، چنان جای دیشی دم کرده اند و یک برای ملت سه میلیارد و هفتصد میلیون دلار فاکتور کرده‌اند و یک آب هم رویش، که ساختار به این نتیجه رسید که نخیر این طور نمی‌شود یک‌دست کشور را اداره کرد. ولی خب رئیس‌جمهور ما، ساختار این را می‌داند که کار به چه بحرانی رسیده، گیرم شما آن وقت که از مردم رای گرفتید نمی‌دانستید، ولی اگلا یک هفته بعد از شروع به کار که فهمیدید کار چقدر خراب است، نه اینکه بگذارید بعد از یک و نیم سال که الان کابینه‌ات را همان شکست‌خوردگان تهدیدبه استیضاح می‌کنند.

تازه غیر از این، برای مردم که آقای «الف» با آقای «ب» فرق ندارد، شما نه و رقیب شما؛ کل مدیریت کشور را مردم یک ید واحد می‌دانند و شما را ادامه قبلی‌ها که اتفاقاً چون شما، هم وزیر بودی و هم سال‌ها وکیل و دقیقاً از همان قبلی‌هایی، حالا گیرم با کایشن که اتفاقاً کایشن‌پوش اش را هم تجربه کرده‌ایم، این که بعد از یک‌سال و نیم بگویند خراب بود وقتی تحویل گرفتیم، دیگر الان قابل قبول نیست چون اولاً گزارش اش را نداده‌اید، ثانیاً گفته بودی من کسی نیستم که تقصیر را به گردن قبلی‌ها بیاندازم و الان انداختی و شده‌اید مثل دیگران. هرچند رسم‌پری رویی همین است.

رخداد دیپلماسی

اعتراض چین و روسیه در جلسه اسنپ‌بک شورای امنیت

نمایندگان روسیه و چین در نشست شورای امنیت سازمان ملل درباره ایران و اجرای برجام به تلاش کشورهای غربی با همراهی آمریکا برای اجرای مکانیسم اسنپ‌بک (مکانیسم پس‌گشت) به منظور بازگشت تحریم‌های سازمان ملل علیه جمهوری اسلامی ایران با وجود پایان یافتن قطعنامه ۲۲۳۱ اعتراض کردند. به گزارش ایرنا، نشست شورای امنیت سازمان ملل درباره بیستمین گزارش دبیرکل سازمان ملل در خصوص قطعنامه ۲۲۳۱ و اجرای برجام، صبح سه‌شنبه به وقت محلی (دوم دی‌ماه ۱۴۰۴ برابر با ۲۳ دسامبر ۲۰۲۵) برگزار شد و از همان ابتدا با مخالفت روسیه و چین آغاز شد. روسیه و چین که معتقدند قطعنامه ۲۲۳۱ پایان یافت، مخالف برگزاری این نشست بودند اما برخی اعضای غربی شورای امنیت که خواستار برگزاری این نشست شده بودند و از ناقضان برجام و قطعنامه ۲۲۳۱ هستند، از اقدامات ضدایرانی خود که مسیر دیپلماسی را همواره تخریب کرده است، حمایت کردند. قطعنامه

ادامه از صفحه اول

هم‌زمانی سخنان قالیباف در مجلس و اولتیماتوم او با تحرکات رقیب دیگر انتخاباتی-سعید جلیلی- پزشکيان را احتمالاً به مسیری دیگر سوق داده است که از واکنش‌های معاون او در برنامه صداوسیما در دوشنبه‌شب و سخنان خود رئیس‌جمهور در عصر سه‌شنبه در مجلس هویداست و بر لحن او ولو همچنان با پرهیز از ستیز؛ اثر گذاشته است. او دست دوستی دراز کرده بود اما رقبیان انتخاباتی تا فرصتی پیدا می‌کنند بر او فشار می‌آورند و می‌کوشند تمام کاسه‌کوزه‌ها را بر سر دولت بشکنند و مجلس را بی‌تقصیر جلوه دهند. گویا از انتقادات اخیر اصلاح‌طلبان و حامیان دولت دچار سوءتفاهم شده‌اند. حال آن‌که نقد اصلی اصلاح‌طلبان این است که به جای تلاش برای جلب نظر موافق ۲۰ درصدی که البته نمایندگانی پرنفوذ در ساختار قدرت دارند به فکر ۸۰ درصد دیگر باشد (شامل آنان که به او امید بستند و ۵۰ درصد دیگر که رأی ندادند) و ترجمهٔ وفاق به نادیده‌انگاشتن ۸۰ درصد به خاطر قدرت ۲۰ درصد مهم‌ترین تهدید این ایده است. تصور دو رقیب انتخاباتی - قالیباف و جلیلی - احتمالاً این است که با مایوس کردن پایگاه‌رای پزشکيان، به‌جانب آنان می‌گروند حال آن‌که تنها بر شمار رأی ندادده‌ها افزوده خواهد شد و به همین خاطر، رهبری تصریح کردند «موفقیت دولت، موفقیت نظام است» که می‌تواند به این معنی هم باشد که «شکست دولت، شکست

نظام است» و مراد پزشکيان از وفاق نیز همین بود که یاری نکند. ترمیم کابینه در ساختاری حزبی و با امکان ورود چهره‌های جدید البته امری نیکوست اما وقتی فشارهای بیشتر به جانب وزیرانی است که نسبتی با ارز ندارند این شک درمی‌گیرد که رقبیان پزشکيان بر آن‌اند که وضعیت بساجنگ و محدودیت‌های ارزی را چون زانوی آسیب‌دیدهٔ حریف، هدف قرار دهند و او را بر زمین زنند. در نگاه پزشکيان اما سر‌نوشت ایران در میان است‌وزندگی باشندگان آن و به‌چشم‌تشک‌کشتی یازنی‌بوکس در منازعهٔ قدرت به‌صحنه‌نمی‌نگرد. اولتیماتوم قالیباف و تحرکات رقیب دیگر باید بر او ثابت کرده باشد که خوش‌بینی زیاده از حد، چارهٔ کار نیست و اگر خود را بعد از ۱۶ سال نمایندگی نیزبر در محل شورای اسلامی نماینده اکثریت ایرانیان (۸۰ درصد مخالف رادیکال‌ها) در حاکمیت یا رئیس دولت ملی می‌بیند همین صدا را در تالارهای قدرت بازتاب دهد. اگر دچار توهم تناسوی با کلیت ساختار است باید در یافته باشد با شوراهای عالی مجال فرمان را از او ستانده‌اند و با یافت مجلس فعلی و نهادهای وتونکنده امکان لایحه و قانون رانیز و تنها یک راه باقی گذاشته‌اند و آن هم چانه‌زنی است. این چانه‌زنی اما نباید به التماس تفسیر شود چون جناح تندرو به او نیازمندتر است تا به او و آنان و این را رقبیان انتخاباتی هم می‌دانند ولو سست دیگری گرفته باشند.

تیتریک

آب اولویت اول

پزشکيان ديروز بود چه ۱۴۰۵ را به مجلس برد

اما او و وزرايش بحث اصلي خود را به بحران کم آبی اختصاص دادند

گروه خبر: جلسه روز گذشته مجلس مهم و در عین حال پرچالش بود. حضور محمدرضا فریزن، رئیس بانک مرکزی برای بررسی نوسانات ارزی ساعتی مجلس را به جلسه غیرعلنی کشاند. بعدازظهر هم **مسعود پزشکيان، رئیس‌جمهور** لایحه بودجه ۱۴۰۵ کل کشور را تقدیم رئیس مجلس کرد و اعلام وصول شد. طبق ماده ۱۸۲ اصلاحی قانون آیین‌نامه داخلی مجلس، دولت مکلف است ماده واحده لایحه بودجه سالانه کل کشور را به صورت برنامه‌محور حاوی سقف منابع عمومی دولت به تفکیک درآمدها و مصارف بودجه و برنامه‌های اجرایی و اهداف کمی از جمله ترانز میلای، سرمایه‌ای و مالی صرفاً در قالب جداول کلان و تفصیلی به تفکیک جداول الزامات منابع و ارقام آن و جداول الزامات مصارف و ارقام آن به‌همراه نسخه الکترونیکی با قابلیت خوانش و ویرایش رایانه‌ای حداکثر تا اول دی‌ماه هر سال، تقدیم مجلس نماید.

پزشکيان پس از تحویل لایحه بودجه سال ۱۴۰۵ در اولین جملات سخنانش به مسئله بحران آب کشور اشاره کرد. او درباره بحرانی بودن آب کشور هشدار داده و تاکید کرد: «واقعیت این است که امروز وضعیت آب و منابع آبی از مسائل حیاتی و ضروری کشور محسوب می‌شود و باید در مورد آن اقدامات فوری و جدی در دستور کار قرار گیرد.» رئیس‌جمهور با اشاره به اینکه «گزارشی جامع و مستند از سوی نزدیک به ۸۰ نفر از اعضای هیئت علمی دانشگاه‌ها با تخصص‌های مختلف درباره مسئله آب به دولت ارائه شده است. امروز آب از مسائل حیاتی کشور است و اگر نتوانیم مشکلات آن را به‌درستی مدیریت کنیم، مشکلات ناشی از آن به سادگی قابل حل و درمان نیست. تابستان امسال نگران بودیم که اگر آب طالقان به‌موقع به تهران منتقل نشود، از مهرماه آب (در پایتخت) نداشتیم و لذا با هزینه زیاد آب از مناطق کلان در امتداد تهران به مناطق دیگر از این آب محروم می‌شوند. با اصلاح یک بخش ممکن است ده‌ها جای دیگر به دلیل مداخلات ما آسیب ببینند. در استان‌های تهران، البرز و قزوین امکان توسعه و بارگذاری جمعیتی بیش از این وجود ندارد. باید این مسئله را درک کنیم و اگر قرار باشد یکی بگویند آب داریم و دیگری چیز دیگری بگویند، حل مسئله امکان‌پذیر نیست.» او با اشاره به اینکه حل مسئله آب تهران فوریت دارد، گفت: «داده‌های گزارش اساتید نشان می‌دهد که به‌رغم تمام قوانینی که از ابتدای انقلاب برای مصرف بهینه آب نگارش شده، وضعیت آب روزبه‌روز بدتر شده است. قوانینی نوشتیم که مشکلات را اصلاح کنیم اما داده‌های آماری نشان می‌دهد که این قوانین مشکلات را پیچیده‌تر کرده است. باید به خودمان برگردیم و ببینیم چرا قوانینی تصویب کردیم که به جای اصلاح، وضعیت را بدتر کرده‌ایم. بازگشت از مسیر تصمیمات غلط ضروری است. تمام استان‌های کشور مشکل آب دارند و این مشکل تنها با تقسیم آب حل نمی‌شود؛ اقتصاد آب، کشت، آبیاری و صنعت و... دارای مشکل است چرا که اجازه رشد غیرکارشناسی داده‌ایم.» رئیس‌جمهور تنها راه رفع مشکلات کشور را استفاده از ظرفیت کارشناسان دانسته و تاکید کرد: «آقای کوچک‌زاده (نماینده مردم تهران) اعلام کردند که برای حل مسئله آب طرح دارند، بنده از همین‌جا اعلام می‌کنم که بیایند طرح خود را در یک استان پیاده‌سازی کنند و اگر توانستند مشکل را حل کنند، در بقیه کشور نیز اجرا خواهیم کرد. لازمه حل مشکلات دوری از بحث و اختلاف است؛ اینکه شما [نمایندگان به‌ویژه نمایندگان تهران] می‌گویید میزان کل بارندگی در کشور سالانه ۴۰۰ میلیارد مترمکعب است، درست. اینکه این میزان بارش به‌درستی مدیریت نمی‌شود هم درست. اما بیا این این مسائل مشکلات فعلی کشور را حل نمی‌کند. هموطنان ما که در انقلاب جان و زندگی خود را فدا کردند، امروز بر سر مسئله آب با هم اختلاف دارند؛ اصفهان، چهارمحال بختیاری، کهگیلویه و بویراحمد، خوزستان و یزد به دلیل مشکلات ناشی از کمبود آب دچار اختلاف شده‌اند. البته حق دارند چرا که مسئله آب به سادگی قابل حل نیست.» رئیس‌جمهور با اشاره به تذکر برخی نمایندگان که معتقدند دعوا و اختلاف بر سر مسئله آب درست نیست، افزود: «برخی می‌گویند آب وجود دارد، اگر آب هست پس دعواها بر سر چیست؟ حدود چهار ماه است که اساتید دانشگاه، چهار چوب و دستورالعملی را نگاشت‌اند و قرار است که این طرح دانشگاهی (علاوه بر تهران)

در ۱۲ منطقه آبریز کشور اجرایی شود. دانشگاهیان، کارشناسان و مدیران برای هر منطقه‌آبی، نقشه‌راه منطقه خود را ارائه دهند، چرا که عمل به نظر کارشناسان باعث می‌شود تصمیمات درستی اتخاذ کنیم. اگر مسائل را به غیرکارشناس بسپاریم، باز هم قانون می‌نویسیم، مدیران هم همان قانون را اجرا می‌کنند و نتیجه‌ای حاصل نمی‌شود چیز اینکه وضع بدتر می‌شود. باید با خودمان صادق باشیم؛ یا بگوییم وضعیت بدتر نشده و اصلاح شده، یا بپذیریم که آمار و ارقام نشان می‌دهد برخی از قوانین و تصمیماتی که گرفته‌ایم، شرایط را بهبود نداده است. در تمام مسائل از کارشناسان و متخصصان استفاده می‌کنیم تا مشکلات کشور را حل کنیم. بدون کار کارشناسی و استفاده از افراد دلسوز، قادر به پشت سر گذاشتن بحران هانیتسیم.» پزشکيان با اشاره به اینکه در خواست کمک‌برای حل مسائل و مشکلات به معنای نداشتن برنامه نیست، گفت: «دولت براساس توان کارشناسی، استطاعت و همچنین میزان بودجه در حال اجرای برنامه‌های خود است اما هر کس که ادعا دارد می‌تواند به شکل دیگری مشکلات را حل کند، همان بخش را به او واگذار می‌کنیم که مشکلات آن را رفع کند. مملکت به قدر کافی وسیع هست و مشکلات زیادی هم داریم، هر کسی که به ما کمک کند استقبال می‌کنیم و باز هم نیاز به نیرو و کمک داریم، این گوی و این میدان.»

۴۰۸ دشت ممنوعه و اکثر تالاب‌ها خشک شده‌اند

محمدباقر قالیباف، رئیس مجلس درباره بحران آب در کشور گفت: «۶۱ حوضه اصلی آب داریم که حوضه‌های آبریز اصلی کشور ما به‌شمار می‌آیند. قریب به ۳۰ حوضه فرعی و نواحی داریم که زیرمجموعه آن است. یک اشکال اصلی در حکمرانی سازماندهی سیاسی است؛ فرمانداری‌ها و استانداری‌ها با عوامل طبیعی مثل آب منطبق نشده‌اند؛ لذا بعضی حوضه‌های آبریز مدیریت واحد ندارند. در حوزه مصرف، ما هم اکنون آب را از جاه‌ها استخراج می‌کنیم و

یک گزارش

حدود ۲۰ درصد ساماندهی شده، مدیریت شده و مدرنیزه شده تحویل می‌دهیم و بیش از ۷۰ درصد آب باقی‌مانده فله‌ای مصرف می‌شود که ما باید مانع آن شویم.» او افزود: «اگر با کمک دانشگاه‌ها، پژوهشکده‌ها و دولت، حکمرانی آب را با اولویت مصرف از فله‌ای بودن درآوریم با این مواجه نمی‌شویم که از ۶۰۹ دشت، ۴۰۸ دشت ممنوعه شده‌اند و اکثر تالاب‌ها به‌خاطر آب فله‌ای خشک شده‌اند.[...] ۱۵۰ سال قبل در مجمع تشخیص مصلحت نظام چالش‌های کشور بررسی شد و نخستین چالش با فاصله موضوع بحران آب در کشور بود. در ۱۵ سال گذشته چه اقدام عملی مؤثری انجام شده است؟ امروز یک شهر نمی‌تواند بگوید ما مشکل آب نداریم؛ حتی اگر در برخی استان‌ها بارش زیاد باشد، سیل می‌آید که باید خسارات آن را تحمل کنیم. راه حل این موضوع این است که حکمرانی آب داشته باشیم و چگونگی اجرا را با هم پیگیری کنیم.»

▼ اظهار نظر نمایندگان درباره بحران آب

سپیه رفیعی، رئیس کمیسیون محیط‌زیست مجلس تاکید کرد: «در حوزه آب مدیریت بحران نداریم بلکه با بحران مدیریت رویه‌رو هستیم. در شرایطی که تغییرات اقلیمی به‌طور جدی امنیت پایدار اکولوژیک این سرزمین را تهدید می‌کند، امکان عبور از بحران‌هایی که به نحوی به مدیریت آب مرتبط هستند، بدون اصلاح ساختارها وجود ندارد. آب نباید صرفاً به‌عنوان یک کالای اقتصادی و موضوع خرید و فروش دیده شود، بلکه باید به‌عنوان یکی از مؤلفه‌های اصلی حکمرانی پایدار ی سرزمینی مورد توجه قرار گیرد.»

محمدرضا رضایی کوچی، نماینده جهرم در مجلس گفت: «در حال حاضر کشور در وضعیت هشدار جدی آب، به‌ویژه آب شرب قرار دارد. در صورت تداوم روند فعلی، تنش آب شرب از یک خطر بالقوه به بحرانی قطعی تبدیل خواهد شد. همه می‌دانیم مسئله امروز کشور نداشتن راهکار نیست. راهکارهای مدیریت بحران آب به‌صورت دقیق و کارشناسی شده در اختیار داریم، اما اجرا نمی‌شوند. مردم و مسئولان می‌دانیم که آگاه‌سازی، تبلیغ نیست، بلکه بخش جدایی‌ناپذیر از حکمرانی آب است.»

حامد یزدیان، نماینده اصفهان تاکید کرد: «کشور گرفتار بحران نیاز به آتش‌نشان دارد، و نیازمند پژوهشکده سوانح نیست. به عبارتی این گزارش نشان می‌دهد که تهیه‌کنندگان گزارش، ابعاد و عمق فاجعه را به‌درستی درک نکرده است. [...] مسئله آب، مسئله‌ای است که در مکان‌های مختلف و در حوضه‌های آبریز گوناگون، ویژگی‌ها و چالش‌های متفاوتی دارد.»

مهدی کوچک‌زاده، نماینده تهران بیان کرد: «از وزیر نیرو پرسید که در چند روزی که باران آمد، چند میلیارد مترمکعب باران به سیل تبدیل شد. به عبارتی سیل‌های چند سال گذشته کشور نشان می‌دهد که آب وجود دارد. ماده اولیه آب، باران است که اگر به فریادش برسیم حیات‌بخش می‌شود و اگر نرسیم سیلاب می‌شود و کشور را نابود می‌کند. سالانه ۴۰۰ میلیارد مترمکعب بارش در کشور وجود دارد. از این میزان دوسوم آن تبخیر می‌شود؛ ۱۲۰ میلیارد مترمکعب آب قابل استحصال باقی می‌ماند که بین ۹۰ تا ۱۰۰ میلیارد استحصال می‌شود؛ یعنی سالانه ۲۰ تا ۳۰ میلیارد مترمکعب آب اضافه داریم.»

نادرقلی ابراهیمی، نماینده اراک در مجلس نیز در این باره، ایرچالش امروز همه دنیا از جمله ایران را مسئله آب برشمرد و گفت: «از دولت درخواست دارم مسائل مهمی از جمله آب را با اضطراب، نراحتی و تشویش به این شکل مطرح کنند. آسیب‌شناسی انجام شده و مهم‌ترین بررسی‌ها، دلیل شرایط ناکارآمد موجود را حکمرانی نامطلوب آب می‌دانند. [...] حکمرانی صحیح در حوزه آب به این معنا نیست که همه اختیارات در تمرکز دولت باشد.»

پیمان فلسفی، نماینده تهران تاکید کرد: «آب مصرفی در بخش کشاورزی ایران بیش از آنکه تابع نیاز واقعی تولید باشد، ناشی از ضعف‌های ساختاری در مدیریت مصرف و سازوکارهای حکمرانی آب است. تعارض منافع ذاتی در ساختار وزارت نیرو که به‌نوعی اداره این وزارتخانه به‌صورت شرکتی و متکی بر درآمد‌های حاصل از فروش آب تعریف شده، به‌طور طبیعی بر تصمیم‌گیری‌ها اثر می‌گذارد و در این میان، تأمین آب‌بخش کشاورزی که درآمذزایی مستقیمی برای وزارت نیرو ندارد، متضرر می‌شود.»

سیدجمال موسوی، نماینده ماهشان تاکید کرد: «تقریباً کل کشور در معرض تنش آبی است و ما با یک ناترازی در این حوزه مواجه هستیم. به دلیل کمبود بارندگی، بسیاری از چشمه‌ها و قنات‌ها خشک شده‌اند یا با کم‌آبی مواجه هستند و در حالی که بسیاری از مراکز صنعتی نیز برای تأمین آب مورد نیاز خود از این منابع استفاده می‌کنند، سالانه مقدار زیادی از آب در بخش مصارف خانگی و به دلیل مصرف نادرست هدر می‌رود. یکی از بزرگ‌ترین چالش‌های زیست‌محیطی کشور، موضوع آب است و با کاهش ذخایر آب‌های زیرزمینی و خشک شدن رودخانه‌ها و رودخانه‌های فصلی، بسیاری از گونه‌های گیاهی در معرض انقراض قرار گرفته‌اند.»

محمد جلالی، نماینده محلات در مجلس بیان کرد: «یک میلیون و ۹۰۰ هزار هکتار از اراضی باید به‌صورت نکاشت و استراحت قرار گیرد؛ آیا بناسات این یک میلیون و ۹۰۰ هزار هکتار اراضی برای تولید انرژی خورشیدی مورد استفاده قرار گیرد؟ همچنین موضوع حذف پارانه سوخت چاه‌های آب، گلخانه‌ها و سایر مصارف کشاورزی در کوتاه‌مدت، نکته‌ای اشتباه است.»

